

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„Koroški Slovenec“,
Wien V., Margaretenplatz 7.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Zinkovský Josip, Wien
V., Margaretenplatz 7.

List

za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.

Stane četrtletno: K 3000.—

Za Jugoslavijo
četrtletno: 15 Din.

Posamezna številka 400 kron.

Leto II.

Dunaj, 6. decembra 1922.

Št. 49.

Fašizem.

Po dokončani vojni so izbruhnile skoraj v vseh premaganih deželah revolucije in so ustvarile nove državne ustave. Ali tudi v Italiji se je zadnje mesece pojavila revolucija, ki pa ni bila krvava in ni pregnala kralja. Ona pomeni v razvoju Italije novo dobo. Uprizorili so jo fašisti. Tako se imenujejo člani zveze, ki si je postavila kot glavno nalogo, da privede deželo k mirnemu razvoju ter blagostanju in k slavi nekdanje rimske države. Seve imajo zraven tega še namen, da bi v najkrajšem času poitaljančili novo pridobljene kraje, Primorsko in južno Tirolsko. Njih nestrpnost do drugih narodov je znana iz raznih spopadov in pobojev na Reki in Boznu.

Tla za gibanje fašizma so pripravile politične in gospodarske razmere v Italiji po vojni. Vkljub temu, da je Italija zmagala, nima od vojne nobenega dobička. Doprinesla je precej žrtev, napravila mnogo dolgov in zato je dobila upostošene pokrajine. Posledice vojne so se tudi v Italiji pokazale, beda je rasla, brezposelnost se je širila in denar je padel na četrtno prejšnje vrednosti. Nezačudenost je postajala vedno večja in bila je nevarnost, da izbruhne revolucija, kot jo je doživela Rusija in privede Italijo do komunizma.

Italija je bila v veliki nevarnosti, da propade in da pride do meščanske vojne. Iz tega nevarnega položaja jo je rešil Mussolini. Pred in še med vojno je bil socialni demokrat. Toda prišel je do prepričanja, da komunizem in socializem ne more privedi ljudstvo do prave sreče. Začel je zbirati okrog sebe mladino, navduševal za domovino in jo vzgojeval v svojem duhu. Pričel se je boj med fašisti in komunisti v vseh večjih mestih. Število fašistov se je množilo, mladina je postegnala ostale za seboj. Vlada je bila slaba in si ni upala napraviti reda, ker se je bala komunistov kakor fašistov. Zgubila je svoj ugled

in ministrski predsednik Facta je koncem oktobra sklenil, da odstopi. Ob istem času je zboroval v Neaplu kongres fašistov, na katerem je bilo zbranih 30.000 fašistov. Sklenili so, da se polastijo vlade in drugi dan je bilo v Rimu nad stotisoč vojaško opremljenih fašistov. Nobeden se jim ni ustavljal, vsi so jih navdušeno pozdravljali. Kralj si je rešil svoj prestol le na ta način da je takoj določil njih vodjo Mussolinija kot ministrskega predsednika, ki naj sestavi novo vlado, kar se mu je tudi posrečilo. Gotovo ga pa čaka še težko delo, predno bode izvedel svoj program in napravil v Italiji red.

Med vojno smo pričakovali, da izbruhne v Italiji revolucija, ki bode državo strla. Prišla je revolucija, toda ravno nasprotna. Uprizorila jo je mladina, ki gori ljubezni do domovine in zastavi vse svoje moči v korist rodne zemlje. Sedanja Italija nam je pokazala, kakšnega pomena da je, kdo da ima mladino v rokah in s katerimi ideali se navduši. Tudi mi kor. Slovenci stavimo svoj up na mladino. Zato nam je treba dobre krščanske vzgoje v očetovski hiši, slovenskih šol, da se podučujejo otroci v maternem jeziku, cvetočega društvenega življenja, da se nam mladina ohrani. Naša mladina bode ponos in bodočnost slovenskega Korotana.

Seja deželnega kulturnega sveta dne 10. nov. 1922.

(Konec.)

Seja deželnega kult. sveta dne 10. nov.

Lagger (fin. poroč. dežele, soc. dem.): Vlada sanira državo na stroške dežele. Leta 1914 smo dobivali od piva en milijon, doklada na pridobinski davek je nesla 1 milijon, to na sedanji denar preračunjeno znaša 33 milijonov.

nov. Država nam to vzame! Poskusili smo napraviti za prihodnje leto proračun: 68 milijard potrebujemo, 10 jih spravimo vkup. Osem milijard smo zdaj dobili od države posojila, s tem shajamo do novega leta. Naši lastni davki do tedaj še ne teko, in do aprila meseca nastane neka praznosta. Za šole potrebujemo 34 milijard, za bolnišnice 17 milijard, 7 milijard za uradnike, 10 milijard za stvarne potrebe, ceste in drugo. Naročili smo šolam, naj se razredi, ki nimajo 30 otrok združijo z drugimi, a ljudje ugovarjajo; do konec l. 1923 se je uknila postava, ki dovoljuje učiteljicam močiti se, ustavili so se nepotrebni plačani dopusti, tako se prihrani 2 do 3 milijarde. Ko bi se bil sklenil tolik zemljiški davek, kot se je nameraval v prvem načrtu, bi svoje potrebe krili do kakih 20 milijard, zdaj se je pa oziralo na zahteve kmetov! Šol v sedanji meri ne bomo mogli vzdržati, tudi bolnišnic ne; v deželnem zboru se bomo morali baviti s to stvarjo in prišlo bo do hudega razpora. (In v naši šoli v Št. Rupertu pri Vel. hočejo otvoriti novo bolnico! Op. ured.)

Walcher: Vlada je na prehodno dobo mislila, deželam se bo pomagalo. Treba pa bo štediti. Da učitelji ne marajo opuščati šolskih razredov, je umevno, a najprej je treba živeti, potem šele moremo misliti, kako ustrezemo kulturnim željam. Tudi v bolnišnicah bi se lahko kaj prihranilo. Pred 30 leti smo predlagali, naj se postrežba izroči redovnicam. Zdaj ob žalostnih finančnih razmerah in štrajkih, ki se tudi tam uprizarjajo, pridemo na to, da bi se bilo prav storilo, ko bi se bil sprejel tisti predlog.

Lagger: Redovnice niso nič cenejše.

Walcher: A da bi kje štrajkale, se ni slišalo. Za bolnišnice plačujejo bolniške blagajne le neko čisto neznatno malenkost, to se naj modernizira, in bolnišnice ne bojo stale tako slabo. „Mieterschutz“ naj bi se bil že

PODLISTEK

Pri nas se pa pušlec lovi.

Težke skrbi in križe ima koroški kmet. Pa naj bo truden in izmučen, po storjenem delu iz srca zavriska in se pozabava. Med razvajeno gospodo po mestnih hotelih šume veselice in koncerti, dan za dnevom. V gorjanskih hišah pa je zabava redka, a tedaj prisrčna in neprisiljena.

V Gradičah blizu Labuda je v jesen „steljaraja“. Zbere se zdaj pri Hribarju, drugič spet pri Jamniku vsa soseska, da pripravi potrebne stelje za hudo zimo. Solnčen jesenski dan, poln trdega dela, in vendar dan veselja, prisrčnih šal in smeha do solz. Bog nam je dal trdo in veselo naravo, da nas ne plašijo sence življenja, da ne gledamo mrko in kislo, kot mačka ob praznem piskru.

Moški s krivci za klobukom, z lojtrami in kremplji, za pasom ročne sekirice, se zbirajo zjutraj zgodaj, da jih povede gospodar v gozd. Tam kleščijo drevje in pripravljajo potrebno. Za njimi prihajajo naša rudečelična gorjanska dekleta. Sveža, kakor mlado jesensko jutro v zelenem gozdu. In zadnji prihajatelj je „prihjal tele“. Če nima ostrega jezika, mora pogoltniti mnogo tero zbadljivo.

Na drevju vriskajo fantje in se šalijo z dekleti, da doni srebrni smeh daleč po hribih in dolinah.

Je se samo opoldne; kruh, pogača, sir in tepkovec. Na vrh še flaško „tistega za korajžo“.

Ko se mrači, spravijo steljo na velike kupe. Potem zakurijo velik ogenj, se postavijo okrog njega. In iz gozda zadoni krepko naša narodna pesem. Da se plašijo dolgouhi zajci, da zastrmijo zaspani kosi, ko slišijo zdravo slovensko pesem.

Gospodar in želodec spomnita delavce in delavke, da bo treba domov k večerji.

In doma šele! Umivajo smolene roke in potne obraze. Ker pa noben ne zaupa drugemu, da se bo pošteno umil, umivajo in brišejo fantje dekleta in te jim vračajo. Ker se pa umivajo s sajami, je treba na vse zadnje spet le sam skrbeti za čednost in lepoto obraza.

Sredi sobe je javorjeva miza. Nerodna, obširna, kakor so naše kmečke mize. In na mizi malica, nedotaknjena. Vsak čaka le na večerjo, ki že diši iz kuhinje. Kmalu stoji sredi mize kakor jezero velika skleda juhe, dišeče, goste juhe. In za njo še štiri do pet „riht“, večerja, ki bi delala čast veliki semenjski mizi.

Po večerji pride to, kar je menda samo pri nas v navadi, na kar se posebno fantje veselijo. Fantovski in dekliške oči strinjajo pričau-

kujoče tja proti vratam. Vstopi gospodar s zavitim predpasnikom. Stopi na klop, z roko dvakrat zamahne, tretjič vrže na sredo mize jabolko. Vsi, fantje in dekleta, planejo po jabolko. Oni, ki ga je dobil, naznani to z vriskom, dobi par zavojčkov tobaka, smodke ali kaj podobnega.

Toda glavni dobiček šele pride. Na mizo prileti debela koleraba, požajfan koren. In boj za lepi dobiček in čast zmagovalca je hud. To je šele „pušlec“, da je vreden boja in znoja. Visok kolač, obdan z ličnim venčkom, v sredi je vsajena smrekova vejica, polna pozlačenih smodk. Ali na vrhu pa je pušljec, iz nageljna, roženkravta in rožmarina, z zlato peno pozlačen, duhteč in cvetoč, kot ga znajo napraviti samo naša dekleta.

Kdor dobi ta „pušelj“, je junak večera. Zavriska ves srečen, ko mu ga izroči dekla ali domača hči. Oglasi se harmonika, zaropče iz kakega kota globoki bas. Mladina se zavrti naokrog, poskočno in veselo kakor na samo svatbo. Naj zaropče stol, zadena noga ob peč, dobre volje ne moti nič. Za godbo zadoni pesem, vesela koroška narodna popevka.

Tako lovimo pušljec mi Gorjanci blizu Labuda. Kdor bo prišel in prijel čez dan „fest“ za smolo, tega se bo prijel zvečer pušlec in on bo plesal z našimi dekleti.

davno ublažil, a delavci se branijo, in zdaj pride njihova stranka s tožbo, da davki ne ne-sejo nič! Naš finančni poročevalec (Lagger) nikoli ni plačeval zemljiškega davka, mi pa povprašujemo, odkod naj kmet vzame denar? Vlada je dobro storila, da je poslušala nasvete državnega kmečkega sestanka. Temelj za ureditev države se je položil, zdaj naj vsi sodelujejo, vsaj posredno, da se načrt pravočasno izvede.

Striessnig: Vse to je načrt, po katerem se bo nas uničilo! Vzemimo naše dohodka pred vojsko: živina je veljala eno krono kilo, to bi bilo zdaj v zlati veljavi 15.000 K, dobimo pa za kilo k večjemu 4000 K. Davek pa se nam v zlatu računa! Država se ne more sanirati, ako se ne bo več delalo: Naša državna bramba služi le eni stranki, v mestih se od hiš ne plačuje nič in tako pomanjkanje stanovanj umetno vzdržuje.

Preds, Šumy: Ako se ne bo štedilo, največji davki ne pomagajo nič, ker jih gospodarstvo ne bo preneslo. Usoda države, ki je obubožala je, da se mora omejiti! Albanija mora tudi živeti. Ti postavi se mora pridati druga, ki ima namen, gospodarstvo zopet dvigniti.

Supersberg: To ne gre, da bojo lenuhi živeli na stroške tistih, ki se trudijo in delajo. Zdaj je pa tisti zavarovan, ki dela ne mara. Prazen izgovor je, da dela ni! Vladni načrt naj se odobri!

Potrjevanje plemenskih juncev.

Nadz. Scheuch poroča o novi postavi, ki bo zahtevala, da se odobrujejo vsi junci, tudi tisti, ki jih rabi gospodar le za svoj hlev. Kjer ni dosti bikov, se bo postavil poseben odbor, ki naj za to skrbi. Stroški se pokrijejo z doklado, ki se bo nalagala na lastnike bikov.

Zvišanje davka na posle.

Tajnik Washietl poroča: Da se odmeri davek na posle, se je uradno plača poslov odmerila za čas od marca do junija na 25 tisoč kron, tako, da davek znaša 1000. Zdaj se naj ta davek zviša na 3000 K.

Fin. poroč. Lagger: Industrija in obrt plačujeta mesečno eno milijardo, kmetje le 30 milijonov! Ko se ta davek absolutno potrebuje, se mora zvišati! Kmečki delavec naj se približno ceni na dve tretjini tovarniškega, sicer se bo reklo, da kmetje nočejo nič plačati.

Supersberg: Industrija nima nobene razloga, razburjati se radi tega davka. Kar tovarne plačujejo, zopet same potrebujejo! za vsako občino je le nesreča ako je tam kaka industrija.

Striessnig: Industrija plačuje milijarde! Mi to plačujemo, ki jemljemo njeno blago, saj vemo, kakšne račune dobivamo. Slišali smo že, kako krivičen je ravno ta davek! Kmetje v planinah imajo najtežavnejše delo, morajo imeti največ poslov in zato plačati najvišji davek!

Msgr. Podgorc: Kmet teh bremen ne bo mogel nositi. Industrija in kmetijstvo sta organsko zvezana, eno se od drugega odtrgati ne da, zato se mora najti sporazum. Delavci naj pomislijo, kako nesigurni so kmečki dohodki! Ravno letos smo v nesrečnem letu, ljudje morajo oddajati živino za vsako ceno in tudi prihodnje leto ne bomo imeli nič. Večina kmetov teh plačil ne bo zmogla, ali jih bode dali na dražbo? Ljudstvo prihaja radi teh načrtov že nemirno. Zato se s tem davkom naj ne gre višje kot na mero, ki jo tajnik predlaga. Se sprejme.

MI IN ONI

Velikovec. (Nacionalni junaki.) Igrajo pred par dnevi 3 nemški prebivalci Velikovca s slovenskim bančnim uradnikom Lojzom Colnarjem v kavarni Riepl karte. Ker je pa dovoljeno karte igrati le s čistokrvnimi domačini, se je kvartače nahrulilo. Ta sport si pa ni dovolil kak vročekrvni mlad fantalin, ampak po drugih nacionalnih oslarijah znani „Oberlandesgerichtsrat Josef Poetsch“ sam, katerega sta pangermana učitelj Jos. Schiestl in sodni uradnik Ferdinand Samer junaško

podpirala. — Gospod višji sodni svetnik smatra najbrže kartanje s Slovencem za izdajstvo na zvestobi Koroške. Tri, nekaj vinjene kapacitete so se obnašale približno tako kot smrkovci in njih obnašanje. spoštovanje prebivalstva do šole in sodnije pač ni ojačilo. Videli smo zopet enkrat jasno, koliko je našim „nemškonacionalcem“ na tem, da bi s Slovenci mirno skupaj živeli. („Arbeiterwille“ z dne 10./XI. t. l.) Nimamo nič dodati.

Šmarjeta v Rožu. (Zborovanje.) V nedeljo 12. nov. ob 3. uri popoldan se je vršilo pri g. Albinu Lekše, pd. Dovjaku v Šmarjeti slovensko zborovanje, katerega je imel jugosl. orientirani deželni poslanec Poljanec. Še pred začetkom zborovanja, katero je obiskalo k večjemu 30 do 40 oseb, povečini ženske in otroci, sta došle 2 kompaniji (!) članov Heimatschutzverbanda iz Borovelj. Medborovnice, Žihpolj in Šmarjete v nasproti stoječo gostilno „Zur Post“, ki sta poslali 2 člana k dež. poslancu Poljancu in ga pozvala, naj jugoslovansko „Hetzversammlung“ (zborovanje) opusti, ker domovini zvesto prebivalstvo tukaj takšnega hujskanja, ki ljudstvo oškoduje, ne bo trpelo, to tembolj, ker se v Šmarjeti najde samo še par fanatičnih hujskačev, od katerih eden sam dobro ve, zakaj je postal fanatično jugoslovanskega mišljenja. (Pri zadnjih volitvah je glasovalo polovica ljudi za Koroško slovensko stranko. Op. ured.) Poslanec Poljanec je obljubil, da ne bo nič političnega govoril, temveč samo gospodarsko, povabil vse nemškomisleče na zborovanje in je prosil, naj se mu zborovanje dovoli. Res se mu je zborovanje dovolilo, pristovalo je pa trikrat več domovini zvestih kot pa jugoslovansko nahujskanih. Poslanec Poljanec se je sukal v svojem govoru kot mačka okrog kaše. Iz gospodarskega vprašanje je seveda zašel v politično, pri čem je bil od nasprotnikov umevno jako pogosto prekinjen. Po govoru poslanca Poljanca je govorilo več članov Heimatschutzverbanda proti. Poljanca se je celo pozvalo naj pride v Borovlje in tam ljudstvu o gospodarskih stvareh pridiguje, n. pr. kako je treba danes zidati korita itd. Zborovanje se je v miru zaključilo, ljudje so se razšli po navodilu Heimatschutzverbanda mirno in brez izgredov domu, med njimi tudi poslanec Poljanec. Na dvorišču g. Lekšaja, kjer se je zborovanje vršilo, so zapeli člani Heimatschutzverbanda koroško Bundesmotto: „Vom Tal bis an die Gletscherwand...“ Poslanec Poljanec pozdravi nato vse zbrane z Heil und Sieg, na kar zadoni pesem: „Was ist des Deutschen Vaterland?“ Z krepkim „Heil“ brez medklic se je končalo čisto drugače nameravano Poljančevo zborovanje. Opomni se še, da so imele pred zborovanjem dekleta, ki stojijo pod duhovnim vplivom — okinčane z belo-modro rudečimi trakovi (!) — pevsko vajo in sicer o pesmi: „Črna zemlja naj pogrezne...“, ko pa so te zapeljane videle, kako močan je poset od strani nasprotnikov, so zginile trikolore in vse je bilo blede kot zid. Če bi bilo lepo vreme, bi prišlo še več članov Heimatschutzverbanda. Samopomoč je tudi tukaj najboljša pot k poboljšanju. („Freie Stimmen“ z dne 18./XI. 1922.) — Junaštvo koroškega Heimatschutzverbanda zatemi slavo laških fašistov. „Lieb Vaterland, magst ruhig sein!“ Če že hoče Heimatschutzverband posnemati fašiste, naj ne posnema samo z gobcem, ampak tudi z dejanjem v državi. Kadar bo Heimatschutzverband zmožen sanirati državo brez kuratorja, tedaj naj magari tudi nas nadzoruje, dokler pa prodaja svoj „Anschluss“ za kredite, pa ne bo nam ukazoval! Quod licet Jovi non licet bovi!

Več zborovalcev.

POLITIČNI PREGLED

Avstrija.

Ko je sprejel parlament ženevski dogovor in zakone, ki jih predvideva ta dogovor, je mislil dr. Seipel, da je že na konju. Zato je pri zadnji seji ostro napadal socialiste. Socialisti so bili prvotno v ostri opoziciji, ki se je pozneje omilila ter se omejila na zgolj formalno opozicijo. Vse zakone mora odobriti tudi zvezni svet predno postanejo veljavni. Tukaj so pa razžaljeni socialisti ugovarjali, da se je

moralo vrniti vse zopet parlamentu, ki je bil takoj nato brzozjavno sklican. Ta odklonitev nima sicer praktičnega pomena, pač pa se bo vse za en teden zavleklo, ker mora proučiti ugovor poseben odbor, ki predloži potem razsodbo zopet parlamentu. Odbor in parlament sta ugovor odklonila. — Avstrijo hočejo reševati: Anglija, Francija, Italija, Belgija, Švica in Čehoslovaška, ki predlože po ženevski pogodbi zakonske predloge še pred novim letom. — Uradniki in nameščenci so se začeli pridno odpuščati, kar znači prvi korak k zmanjšanju izdatkov.

Nemčija.

Francija stopa Nemčiji na vrat in ji grozi z zasedbo rurskega ozemlja, ako ne izpolni reparacijskih dolžnosti. Pritisku od strani Francije se ni čuditi, ker je ravno to krivo, da propada državno gospodarstvo. Delavci groze v tem slučaju z generalno stavko in bodo mogoče poskusili s oboroženim odporom. Vlada bi razveljavila rapalski dogovor in pregnala mednarodno kontrolno komisijo. Poincaré pojde vsled tega v najkrajšem času v London, kjer so bodo vršila predpovedovanja za konferenco v Bruslju. Angleži bodo predlagali moratorij. Čeravno so nazori zaveznikov nasprotujoči, bo kljub temu prišlo, kakor do sedaj še vedno, do sporazuma.

Italija.

Diktatorju Mussoliniju je dal parlament 25. nov. z 275:90 glasovi dovoljenje za izvrševanje izredne polne moči, da brez odobrenja parlamenta reorganizira davčni sistem in javno upravo. Slično kot pri nas. — Tržaški prefekt je izdal ukaz, da morajo biti imena ulic, napisi na javnih poslopijih, pri zdravnikih, lekarnah, babicah in notarjih v italijanskem ali pa v dveh jezikih, z italijanskim na prvem mestu. Čeravno Italijani niso prijazni Jugoslovanom, vendar jim puste še vsaj napise tudi v lastnem jeziku. Toliko pravic mi kor. Slovenci nimamo.

Grčija.

Anglija je grozila Grčiji, da prekine diplomatske odnose, ako se usmrtijo radi veleizdaje sojeni ministri. Vsled tega je nastala ministrska kriza, stara vlada je odstopila in sestavila nova vojaška; predsednik ji je polkovnik Gonatas. — Bivše ministre je sodilo 8 civilnih in 5 vojaških sodnikov. Obtoženi so bili krivde vojaškega poraza v Mali Aziji in prikrivanja nesreče narodu, ki ga je imela zadeti vsled povratka kralja Konstantina. Dva sta bila obsojena v dosmrtno ječo, ostali pa na smrt in visoke denarne globe. Na smrt obsojeni so bil takoj ustreljeni. S tem činom si je skuhalo Grčija jako vročo juho, ki jo bo še pekla. Anglija je prekinila takoj diplomatske odnose, isto stori tudi Italija. V Rimu vlada vsled tega veliko ogorčenje, brale se bodo žalne maše in uprizorile žalne manifestacije. Posledica tega bo, da ji bo antanta najbrž odtegnila moralno in finančno pomoč. Je prav, da se krivci kaznujejo ali ne na takšen način. Viljem in Karel tudi nista zakrivila manjše nesreče ali kljub temu so jih Nemci popolnoma drugače sodili. Zadnji čas je prišel tudi princ Andrej pred sodišče in bil obsojen na dosmrtno pregnanstvo in degradacijo, ker na povelje gen. Papulasa in izvršil napada, ki bi prinesel zmago na Sangaricsu

Bolgarija.

Bolgarski narod je zahteval v Trnovu obsodbo ministrov zadnjih kabinetov kralja Ferdinanda-Koburga. Dne 19. nov. so se vršile volitve, pri katerih je glasovalo 75% za to, da se postavijo pred sodišče. Bolgarski narod je s tem pokazal dobro voljo, da hoče pomesti s starim režimom in izrazil zaupanje tistim, ki zastopajo politiko miru in bratskega sožitja Bolgarov z ostalimi sosednjimi narodi.

Orijska mirovna konferenca.

Dela se sedaj samo v komisijah in podkomisijah. Razpravljalo se je o turških dolgovi, ki jih Turčija noče pripoznati in o zahtevi Turkov po suvereniteti nekaterih otokov v Egejskem morju. Ker se turški zahtevi ni ugodilo, so zastopniki izjavili, da se sej ne bodo udeleževali več. Zadnjič je posegel v debato tudi ameriški delegat — opazovalec — in izjavil,

da washingtonska vlada ne more priznati nobenih teritorialnih ali gospodarskih posebnih pogodb s Turčijo. Nastop Amerike veseli Turčijo, manj pa je všeč Franciji in Angliji, ker jima krati dosedanjo politiko prostih rok v Orijentu. Zlasti se boje Angleži, da bi Amerika načela kočljivo mosulsko vprašanje. Rusi bodo pripuščeni samo k obravnavi morskih ožin, čeravno so zahtevali zastopstvo pri vseh komisijah. Balkanske države nastopajo složno proti pretiranim turškim zahtevam, tako tudi Anglija. Zadnji čas se je položaj zelo poostiril in ni izključeno, da se konferenca razbije. Angleži hočejo konec konference o božiču, Francozi pa ureditev vseh vprašanj najsi traja konferenca kakor dolgo hoče. Govori se tudi o odgoditvi. Tudi ta konferenca je kot vse prejšnje, vendar se bodo končno le pobotali, ker jim nič drugega ne preostaja.

DNEVNE VESTI IN DOPISI

Kamen. Zadnjič sem opazoval na postaji Tinje—Kamen tipičen slučaj, ki popolnoma spominja na čase absolutistične monarhije. Prišla je neka kmetica iz Rikarje vasi in zahtevala vozni listek slovenski, ker nemški ne razume ali pa je vedela, da ima po mirovni pogodbi ravno isto pravico govoriti slovenski kot nemški. Pa ta pobič — žel. poduradnik — se je zasukal v stran, zaklel, povedal par njegovih izobrazbi in kulturi primernih psov in rekel: „Verlangt die Karten auf deutsch, sonst gib' ich keine!“ in je seveda tudi ni dal. Pripomniti moram, da se je celo naš nasprotnik zgražal nad oliko tega gospodiča. Vaši prijatelji vas obsojajo! Tudi z druge strani sem slišal proti njemu mnogo pritožb. On menda misli, da smo mi radi njega tukaj in ne on radi nas. Najbrž tudi ne bo vedel, da plačujemo tudi mi davke, in ker izpolnjujemo dolžnosti, imamo tudi pravo zahtevati pravice. Če hoče biti pri nas, naj se nauči slovenščine, ker si nikakor ne bomo pustili dopasti, da bi nas domačine preganjal tujec. Se bomo morali pri višjih glavah informirati, je-li to postopanje z nami v smislu obljub in pogodb, je-li temu gospodu vse dovoljeno in ali nimajo mogoče celo taka navodila od najvišje koroške oblasti (Heimatdiensta).

Bistrica v Rožu. Naša tovarna na Bistrici je začela delavce odpuščati. Ni izključeno, da s časom popolnoma obstoji. Med delavci vlada strah in ogorčenje. Marsikteri nemčur že zdihuje po Jugoslaviji, mnogo jih je, ki so za slučaj pripravljeni jo popihati čez mejo kakor delajo boroveljski piliji (puškarji). Mi pa takim brezvestnim nemčurjem povemo, da smo še mi nekje, ki znamo tudi nekaj govoriti, da se ne zanašajo preveč na Jesenice itd. Priporočamo jim, da ostanejo zvesti ljubljeni Avstriji in besedam: „Raje dva krompirja na dan, kakor Jugoslavijo“. Kolikor bo v naši moči, bomo podpirali naše somišljenike, drugim pa isto privoščimo, saj so tako hoteli imeti. — Zadnje dni so se poročili tukaj: Male Volt-Ravpl na Mačah z gdč. Reziko Glančnik iz Bilčovsa, Metod Weisič zgdč. Micijo Partl iz Sveč in Peter Spannring z gdč. Angelo Farčnik iz Sveč. Novoporočencem obilo sreče in na mnogo let!

Grebinj. Preteklo nedeljo smo se zbrali pri službi božji. Čeravno ne razumemo mnogo od božje besede, ki se nam pridiguje v cerkvi, vendar pa še nismo od tiste sorte „heimattrajerjev“, ki ne razumejo, razen „Heil“ in „Ausse mit den čušen“, nobene besede nemški. Zgruntali smo le, da se nas je učilo, kako naj učimo naše otroke, oziroma da podiramo temelj, ki ga naš župnik zida in postavlja v verskem oziru ali mogoče tudi v kakem drugem. (1) Vprašamo, kje naj nadaljujemo to mogočno zgradbo mi, ki slišimo samo nemško božjo besedo? Mi ne zahtevamo več kot slovensko pridigo vsaj vsako drugo nedeljo in če to ne, da se nam vsaj slovensko oznanja in se čita slovenski evangelij; otroke v šoli pa smo že v stari Avstriji slišali čitati slovenski katekizem, sedaj v prosti republiki je seveda vsemu temu konec. Da smo pa izgubili slovenskega župnika, to mislimo ni božja kazna, temveč zagrizenost onih, ki le ob državnih praznikih hodijo v cerkev. Gospod

fajmošter, radi par ženskih besedi se vam pa ni treba razburjati!

Rakovnica pri Grebinju. „Ako boste glasovali za Nemško Avstrijo, boste več let vsega davka prosti in v dveh letih bomo imeli zlato valuto,“ tako so agitiralí nasprotniki za plebiscit, „ako pa glasujete za Jugoslavijo, boste v enem letu gladu pomrli“. Od davkov je bilo prerokovanje neresnično, pač pa se je uresničila zlata valuta. Helldorf je razpisal vso najemnino v zlati valuti. Kdor je prej plačal 200 K najemnine, mora sedaj plačati nad 3 milijone, pa ne more preživljati niti dveh krav. Ubogo ljudstvo je šlo glasovat v dobri nadi na boljšo bodočnost, pa je glasovalo za svojo gospodarsko pogubo in to le vsled nenasitnih Helldorfovih uradnikov, ki hočejo, da jim plačate vi siromašni najemniki tiste milijone, katere je dal baron Helldorf za plebiscit. S tem gotovo ni mislil na ungeteilt Kärnten, namreč na ungeteilt Helldorfschen Besitz. Kje ste gosp. Glančnik, vi ste naš kmečki poslanec, tukaj imate zadosti dela, da rešite kmetski stan kolikor se da! Če pojde tako naprej, kakor je začel baron Helldorf, se boste lahko nemoteno vozili v avtomobilih, saj vam ne bo nobeden kmetavzar ali pa umazan delavec na potu, ker jih boste s tem prisilili, da se presele v tuje kraje. Gospodje, ki ustanavljate okrog razna kmetijska društva, skrbite raje, da bomo imeli mi najemniki kaj jesti, obleči in se kie greti.

Spodnji Rož. Meseca novembra je bilo več prožnih delavcev odslovljenih. Med drugimi sta dobila odpoved tudi dva nemškutarja: Valentin Tavčar in Jož. Kulnik. To pa tukajšnjim Heimatdienstlarjem ni bilo po volji. Vsled tega je nemški gostilničar Schnitzer šel k prožnemu mojstru na Bistrico in vprašal, zakaj odstavlja „heimattreue“, čuše pa puste delati. Prožni mojster mu je kratko odgovoril: „Iz službe odslavljam lene, delamržne, ne pa pridne in zveste delavce“. V drugič je prišel Schnitzer z lažjo, da slov. delavec Franc Malle zabavlja čez Nemce, češ, nemškutarje odpuščajo, čuši pa delamo. Nato sta bila dva slovenska prožna delavca Franc Malle in Matija Kropivnik v Podsinje vasi mesto nemškutarjev iz službe odslovljena. Železniško ravnateljstvo v Celovcu si usojamo vprašati: ali vam je znano postopanje podrejenih organov napram vestnim delavcem? Ali pa je morda slavno ravnateljstvo samo dalo k temu brezvestnemu dejanju svoje dovoljenje? Vestne slovenske delavce odpuščajo, lenuhe in delamržneže pa pustijo delati samo radi tega, da ima Heimatdienst v rokah orožje, neznačajneže, katere pošilja med mirne Slovence razgrajati. Nemškutar Valentin Tavčar se je sam javno izrazil, da ima nalogo, da hodi v pošteno slovensko gostilno, h Gašparju, razgrajati. Domačine v Spodnjem Rožu pa opozarjamo, naj nikdar ne pozabijo, da je privandran gostilničar Schnitzer v Podsinje vasi tisti, ki odjeda slovenskim delavcem službo. Vodstvo socijalno-demokratske organizacije v Svetni vasi pa vprašamo: ali vam je znano, kako postopa Heimatdienst s slovenskimi delavci, ki so pri vas organizirani? Kaj mislite glede tega ukreniti?

Sv. Jakob v Rožu. Dobili smo novega župnika v osebi velč. g. Šenka. Prišli so popolnoma nepričakovano, da nam ni bilo mogoče napraviti dostojnega sprejema. Že dve leti, kar so nas zapustili velč. g. župnik Ražun, ki so po nesrečnem plebiscitu morali zbežati pred zbesnelimi nemčurji, ni imela naša župnija več svojega župnika. Zahvaljujemo se tem potom čg. župniku Ražumu za vse njihovo neutrudljivo delovanje za narodni in dušni blagor vseh faranov ter osrečeni pozdravljamo novodošlega g. župnika v nadi, da bodo skrbeli za naš občni blagor z isto ljubeznijo in jim kličemo: Na mnoga leta!

Gorje ob Zili. Kaj posebnega ravno pri nas ni, samo nemško je vse v šoli in cerkvi, razen cerkv. petja. Farani se vprašujejo med seboj, kdaj dobimo slovenskega duhovnika ali nihče ne ve odgovora. Vsi čakamo in čakamo težko na ta zaželjeni čas. — V nedeljo dne 26. nov. se je poročila naša večletna sopranistkinja s poštenim fantom Andrejem Andričem. Bil srečno!

Marija na Zili. Malokdaj se bere v našem listu kaj od nas (zakaj tako malo pišete? Op. ured.), čeravno se zgodi še vedno kaj novega. Dne 29. okt. se je poročil mizarški mojster g. Joža Kržišnik v Malem selu z Stofovo Liziko v Prosovičah. Mesec nato dne 26. nov. pa je pripeljal pred altar naš cerkvenik g. Anton Erath gdč. Terezijo Hoja. Obema želimo v sladkem jarmu obilo sreče in blagoslova! — Medtem smo pokopali Irgovega očeta iz Podbrave. Mož je bil veren kristjan in pri ljudeh zelo priljubljen, kar je pokazala mnogobrojna udeležba pri pogrebu. Počivaj sladko! Ostalim pa izrekamo iskreno sožalje.

Tinje. (Poroka.) Dne 23. m. m. sta si v tukajšnji proštjski cerkvi podala roki in srce v znak zakonske zvestobe g. Ana Draier, osemletna zvesta članica tukajšnje Marijine družbe, in g. Jurij Kušnik. Družbenice so nevesto pričakovale pred cerkvijo, kjer se je od nje poslovila v ganljivih besedah prednica Ana Tischlerjeva; Lenka Šabac pa je deklamirala pesem „Ob poroki“. Med svatovsko sv. mašo so vse članice pristopile k sv. obhajilu. Pred poroko, katero so po krasnem spodbudnem nagovoru izvršili m. g. prelat dr. M. Ehrlich, so družbenice zapele pesem: „V slovo nevesti“. Pričujoči so bili ginjeni, ker taka poroka je v tem kraju redka prikazen. Novoporočencama želimo v novem stanu obilo sreče in božjega blagoslova!

Sele. Ferdinand Pristovnik, naš krojaški mojster, se je nenadoma naveličal samskega stanu. Za družico si je izbral Katinko Olip, hčerko bivšega dolgoletnega župana Florjana Olipa, pd. Užnika in jo 20. nov. pripeljal pred oltar. Mlademu narodnemu paru obilo sreče na zakonsko pot!

Šmibel pod Djekšami. (Poroka.) Tretjič gre rado, pravijo ljudje in tako je tudi pri nas prišlo do tretje poroke. Micika Lobnik, pd. Kogelnikova se je poročila s Cencijem Slamanikom. Ugledna Kogelnikova hiša je dobila zdaj mlade čvrste gospodarje. Bog daj, da bi bila srečna in ohranila pošteno krščansko ime in čast hiši, kakor je bilo do sedaj! Če ostane vse pri starem, se bomo tudi v bodoče dobro razumeli.

GOSPODARSKI VESTNIK

Dunajski in mednarodni trg.

(Konec.)

Železo. Cene se bodo znižale, ker je češko železo na ponudbo po zmernejših cenah. Industrija z železom slaba, posamezne tovarne so morale odpustiti delavce, ker konkurira s cenejšim proizvodom Nemčija. Cena za kg 5000—7000 K, podkve za konje 6900 K.

Kolonijalno blago (kava, čaj, riž). Promet stoji, ker ljudstvo vsled draginje je več krompirja in zelenjave, ki pride ceneje.

Suhi češplji, slive. Cene so padle v zadnjem tednu za 400—500 K, blago se dobavlja iz Jugoslavije, cena za kg 20—30 jugoslovanskih kron.

Sladkor. Češki sladkor se ponuja za češke k 3,20 od meje, prodaja se po 8800 a. K. Avstrijski sladkor, dokler traja, se prodaja po 8700 K od tovarne.

Les. Kupčija stoji. Domača lesna industrija ne potrebuje lesa, a za izvoz ne pride v poštev, ker konkurirajo nasledstvene države, zlasti Poljska in Jugoslavija. V Nemčijo prodaja Poljska, v Italijo Jugoslavija. Čehoslovaki znižujejo zaslužek delavcem, ker drugače ne morejo prodajati lesa izven države vsled konkurence. Po lesu za papirno industrijo je mnogo popraševanja in se lahko proda. Les za kurjavo se le proda, ako je suh, novo posekani skoro ne najde odjemalcev. Cena 650 kron za kg.

Cerealije. (Žito.) Kupčuje se manj po vsem svetu, ker povsod primanjkuje denarja. V Jugoslaviji drži žito tako visoko ceno, da za izvoz ne pride v poštev. Iz Ogrske in Rumunije ponudbe skromne, posestniki v Avstriji kažejo večjo nagnjenost k prodaji. Rž ima stalnejšo ceno od pšenice, ker domači izdelek že ponehuje; ječmen se išče, posebno slovaški ječmen za Angleško, ki notira K 1,42. Oves se ponuja, a malo proda; več popraševanja je po koruzi. Ogrski oves se proda po 27,0 K.

Krompir kaže večjo kupčijo; cene nespremerljive, 800—1000 K za kg. V prodaji moka vlada zastoj; ljudstvo je založeno in ne kupuje več v spekulativne namene. Pšenična moka je postala v zadnjem tednu malo cenejši, ko je ržena moka obdržala isto ceno (5800—5000 kron). Otrobi so postali nekoliko cenejši (1800 do 1900 K).

Živina. Vsled slabe letine velika ponudba, ki znižuje cene. Naša živina ne pride dosti v poštev, ker je delavna in se za klanje uporablja pitana živina iz Rumunije in Ogrske. Cena 3000—12.000 K.

Svinje. Popraševanje in dobra kupčija, ker Avstrija za svinjorejo nimá dosti živeža. Cene 24—30.000 K.

Ovce. Zaradi drage volne se je število ovce pomnožilo, cene 7500—15.000 K.

Svinjska mast se lahko proda in izpodriva vse nadomestke, cena 28.000 K.

Maslo 60.000 K.

Mleko 4320 K.

A. P.

Borza. Dunaj, 4. dec. Dinar 972, dolar 71.450, nemška marka 9, poljska marka 4, funt šterling 322.000, francoski frank 5000, švicarski frank 13.500, holandski goldinar 28.330, lira 3500, češka krona 2275, ogrska krona 31 avstr. kron.

Curih, 4. dec. Avstrijska krona 0,0076, nemška marka 0,06⁵/₈, češka krona 16,95 cent.

ČEBELARSKI VESTNIK

Čebelarji, vzdramite se!

Vsa naša društva so po plebiscitu znova oživela in prav pridno delujejo — le čebelarско društvo še spi. Zima je in prav, ako sedaj spe naše ljubljence, ni pa prav, da spimo čebelarji.

Slovenec je bil vedno vnet čebelar in to naj tudi ostane! To pa je le mogoče, ako ima svojo organizacijo. Brez nje ni življenja, ni dela, ni napredka! Korošci že imamo tako društvo, „Slovensko čebelarско društvo za Koroško“ s sedežem v Celovcu, ki je bilo ustanovljeno leta 1913 in bilo potrjeno z odlokom deželne vlade v Celovcu z dne 3./IX. 1913, št. 3808. Zadnji predsednik tega društva je bil učitelj Jožef Jekl v Apačah. Po vsem slovenskem delu Koroške so bile raztrešene podružnice, ki so prav marljivo delale v prosepah čebeloreji. Po plebiscitu pa je žal vse zaspalo.

Sicer smo se slovenski čebelarji kolikor toliko ohranili, a manjka nam nekaj, kar nas druži — manjka nam organizacije. Čebelarji smo posebni ljudje, zato je tembolj čudno, da smo tako dolgo vzdržali brez medsebojnih vezi! Tako ne gre dalje! Poživimo zopet naše društvo! Stari izkušeni čebelarji, ki ste stali društvu ob zibelki, ki ste jo s tako vnemo gojili in ljubili, zganite se! In vi, slovenski čebelarji širom slovenske Koroške! Ako je še v vas prava ljubezen do naše čebelice, potem na plan! Zimski čas je tako primeren, da postavimo našo organizacijo na noge! Obogatel seveda pri društvu še ni nikdo, toda pravi čebelarji so idealisti in tistim le so namenjene moje besede. Kdor pričakuje bogastva — ta naj se poda med verižnike in valuta-šiberje. V naših vrstah zanj ni prostora. Nas veže čista ljubezen do čebele!

Vendar pa tudi mi nečesa pričakujemo od društva! Čebelarji smo zaostali, nič novega ne zvemo. Marsikdo je čebelarenje opustil, ker ni imel primernih dohodkov. Mnogo starih čebelarjev je pomrlo — mlajšega zaroda pa ni! Mladina se dandanes rajši veseli in zabava! Svojih šol nimamo, sedanje nam mladino pa odtujujejo. Treba bo mnogo pridnosti, da nadomestimo, kar smo zamudili. Zavedajmo se, da je dom zelo dobra šola, ako so starši — dobri učitelji! Mladina, ki se bo šolala pri čebelnjakih ne bo veseljaška, ampak resna in značajna. Da bo društvo kos stavljeni nalogi bo rabilo potovalnega učitelja — izučenega čebelarja. Čebelarji, rabimo tudi svoj list, ako hočemo napredovati. Dela torej več kot dovolj!

Morda se pa le oglasi čebelar, ki vzame zadevo v roke in skliče občni zbor? Z veseljem bomo sledili klicu v prid nam in naši čebelici.

Čebelar.

RAZNE VESTI

Pismo milemu gospodu Bogu. „Journal de Debats“ prinaša zanimiv dogodek. V nekem francoskem mestu je živel invalid, ki je trpel veliko pomanjkanje. Napisal je pismo, v katerem prosi gospoda Boga, naj mu podari sto frankov. Napisal je naslov „Milemu gospodu Bogu“ in vrgel pismo v poštno skrinjico. Pošta je dobila pismo, ker pa ni mogla najti adresata, je pismo odprla in ga poslala invalidskemu oddelku ministrstva. Častniki so prečitali pismo, bili so ginjeni vsled bede in nabrali so med seboj 50 frankov. Poslali so jih invalidu in pripisali: „Polovica darila od gospoda Boga. Pošiljajo častniki invalidskega oddelka ministrstva“. Čez teden je prejela pošta zopet pismo, naslovljeno: „Milemu gospodu Bogu“ in zopet ga je poslala v ministrstvo. Tu so ga odprli in čitali: „Mili gospod Bog! Zahvaljujem se Ti za prijazno darilo. Samo prosim te, kadar pošlješ še kaj, pošlji neposredno meni, ne pa preko invalidskega oddelka vojnega ministrstva. Ti oficirski prašiči so mi ukradli 50 frankov. Tvoj vdani X. X., invalid.“

Posebne vrste ovratnic. „New York Herald“ poroča, da so ameriški tovarnarji kravati iznašli novo vrsto, ki ima na eni strani rudečo in na drugi strani zeleno barvo. Če odpotuje trgovec po svojem poslu, nosi ovratnico na rudeči strani. Na ta način hoče opozoriti svet, da je zaposlen in da mu je vsaka minuta, katero bi izgubil, dragocena. Nasprotno, ako se vrača trgovec domov po izvršenem poslu, nosi ovratnico na zeleni strani, kar pomeni, da je sedaj prost in da ima čas za razgovor.

Opičja ljubezen. Znana stvar je, da imajo tudi živali napram svojim družicam sočutje, mnogokrat celo več, kakor ljudje med seboj. Tako poroča neki angleški graščak, ki ima na svojem vrtu obilo različnih živali, da je nekega dne obolela neka njegova opica. Njen zaročenec — seveda tudi opica — po imenu Šeri, je imel do bolne zaročenke toliko sočutja, da je v skrbeh in s silno nežnostjo neprestano hodil okrog nje ter ji skušal oiajšati težko stanje. Nabral je na vrtu trave ter bolnici napravil mehko ležišče, poiskal pa je tudi opeke in par vreč ter ji tako poskrbel za mehko zglavje. Zvečer pa se je ljubeče stisnil k njej, da bi ji ne bilo prehladno. Toda vsa skrb in ljubezen ni pomagala nič, ljubica je umrla in Šerija se je polotil obup. Štiri dni ni maral ničesar jesti: medtem pa mu je graščak že preskrbel novo, mlado družico in vdovec Šeri je zopet postal — opica...

ZA SMEH IN KRATEK ČAS

Kako se snubi. Način snubitve je različen po poklicu in službi dotičnika. Ako zasnuje diplomat, reče svoji izvoljenki: „O, dajte, da skleneva večno alijanco!“ (zvezo). Vojak pravi: „Ti si zasekala v moje srce neozdravno rano,“ ali pa: „Prišla si, zagledal sem te in že si zmagala.“ Zdravnik razodene: „Samo ti moreš ozdraviti moje bolno srce!“ Vrtnar začeblija: „Le besedico daj mi z ustn, in naju pot skozi življenje bo posuta z rožicami!“ Zidar nagovarja: „Daj, sezidajva si skupno hišico!“ Pomorščak poudarja: „Krasna devojka, bodi mi pristanišče proti vsem viharjem življenja!“ Kočijaš milo prosi: „Usliši me, in vse dni boš vodila vajeti!“ Zlatar zagovarja: „Jedino vezilo bodi nama zakona zlata verižica!“ Učenjak vzdihne: „Ah, daj, da ti srce preiščem in svojo srečo čitam v tvojih očeh!“ Gostilničar vzklikne: „Ti mi napolnjuješ življenja kupico do vrha!“ Kipar zatrjuje: „Ako ti ni srce iz marmorja, daj da biva v njem moja podoba!“ Pek vpraša: „Ali hočeš, da deliva moj kruh v veselju in sili?“ In milar razjashuje: „Oj, bodi mi življenja luč!“

Očetovski svet. Oče daje hčerki nekoliko dni pred poroko sledeče navodilo: „Torej naj

se vse pripravi za večerjo. Jed moraš na vsak način izbrati po okusu ženina, ker veš, da se mora na smrt obsojenim vedno izpolniti zadnjo željo.“

Pesnik uredniku: Ali smem vprašati po usodi mojih lirskih pesmi? — Urednik: Vaše pesmi so prav čedne, toda rečem vam, tako nežne, da ne prestanejo tiska.

Stric: No, Ned, moj mali mož, kaj boš storil, ko boš velik. — Ned: Pustil bom brado rasti. — Zakaj pa? — Da mi ne bo treba toliko obraza umivati.

Za tiskovni sklad so darovali: Holbiče: Lorenc Kramer 2000, Jak. Perdaker 2000; Jan Nagel, župnik v Št. Ilju 50.000; Iv. Pepelnar, Žel. Kapla, 2000; Lenard Fera, Gonovece, 2000; Apol. Juch, Vetrinj, 2000; Zg. Vesca: Ant. Kuriselo, kolar, 3000. Peter Sitter 2000. F. Špicar, tesar, 1000, Ivan Wurzel, mizar, 1000, Marija Einspieler 2000, Val. Einspieler, gostilničar, 5000, Miha Weber 10.000, Fran Spicer, župan, 1000, Miha Einspieler*5000, Prima Šelander 5000; Fr. Ogris 4000; Jož. Ročič-jah, Mala vas, 1000; Martin Uršič, Goriče, 2000; veseli Slovenci pri Hanželnu v Ledincak ob priliki shoda dne 5. nov. 131.800; Ivan Kuchling, župnik, Pečnica, 5000; Marija Simčič, Loče, 5000, Miha Turk, Resnica, 10.000; neimenovan po g. Turku 10.000; Val. Kometer, Borovlje, 17.000; neimenovan iz Loge vasi 500; Suha pri Podgorju v R.: Marija Valentinič 2000, Jaka Klemenjak 2000, Jos. Klemenjak 2000, Marija Kodrič 1000; Marija Hebajn, Šmartno, 3000; Rezi Piček, Otož, 2000; Jan Wohlgemut, Škofiče, 2000; terice v Škofičah 5000; Pristotnik, Radiše, 2000; Šentjakobčani 50.000; Angela Olip, Sele, 3000; Jurij Gözelt, Velikovec, 2600; B. Cikulnik, Šmartno 7200; Val. Reiner, Škofiče, 2000; Pavl Koprivnik, org., Vogrče, 1000; Jurij Birsak, Škofiče, 1000; Metod Wrišič, Sveče, 10.000 K. Vsem darovalcem iskrena hvala.

Zbirka v spomin na 10. oktober.

Za mladinski sklad so došli Slov. šol. društvo v Celovcu sledeči darovi: Rute: Franjo Arbruč 1000 K; Ana Arbruč 1000 K; Marija, Treiber 500 K; Bače: Franjo Trunk 1000; Joško Trunk 1000 K; Ivan Samonik 1000 K; Liza Trunk 500 K; Rezika Markovič 500 K; Franjo Uršič 500 K; Ivan Kargl 500 K; Terezija Müller 500 K; Micika Unterweger 1000 K; Franc Čemernjak 500 K; Liza Čemernjak 500 K; Podgorje: Andrej Oprisnik 500 K; Valentin Turman 500 K; Franjo Mörtl 5000 K; Cela Katnik 500 K; Vinko Černe 700 K; Gregor Martič 500 K; Ratenče: Jožef Mörtl 500 K; Jožef Martič 1500 K; Ana Eichholzer 500 K; Loče: Marija Šimčič 4500 K; Matej Resman 2500 K; Josip Ogris 500 K; Gotfried Fugger 500 K; Janez Gailer 500 K; Helena Šajn Lovanke 4500 K; Ledence: Jože Resman 5000 K; Jo Pečnik 5000 K; Kašpar in Andrej Pečnik 2000 K; Tomaž Lešnik 1000 K; Volte Arneje 1500 K; Jože Arneje 5000 K; Jože Warum 5000 K; Franjo Arneje 5000; Jože Arneje 5000 K; Ivana Pichler 2000 K; neimenovan iz Škofič 10.000 K. Vsem darovalcem izreka najsrčnejšo zahvalo Slov. šol. društvo v Celovcu.

Listnica uredništva.

Gorje ob Zili. Vaše pismo smo sprejeli odprto. — **Velikovška okolica.** Zadeva o dveh petelinih je osebnost. — **Revni Tevžan.** Smo mnenja, da si z objavo ne koristite. Za smešnico nam primanjkuje začasno prostora. — **Št. Peter.** Ne odgovarja zakonu.

Vabilo

na

občni zbor

„Slov. čebelarškega društva za Koroško“, ki se vrši dne 14. dec. 1922 ob 10 uri v prostori „MoHORJEVE TISKARNE“.

Spored: 1. Volitev odbora; 2. Prememba pravil; 3. Slučajnosti.

Slovenski čebelarji pridite vsi!

Odbor.